

Projekt był współfinansowany przez Unię Europejską – Europejski Fundusz Rozwoju Regionalnego i Państwowy Fundusz Ochrony Środowiska w ramach Programu Operacyjnego Środowisko Naturalne

PROJEKT STABILIZACJI CENNYCH EKOSYSTEMÓW LEŚNYCH

CZ.1.02/6.2.00/08.03066

Złożenie wniosku 2008
Realizacja projektu 2010–2014

Całkowite uznawalne koszty	82 247 330 CZK
w tym dotacja z funduszu Unii Europejskiej	69 910 231 CZK (85%)
dotacja SFŽP ČR	4 112 366 CZK (5%)
wkład Dyrekcji KRNP	8 224 733 CZK (10%)

Realizacja:

Uregulowanie struktury gatunkowej, wiekowej i przestrzennej lasów w wieku do 30 la (powierzchnie imisyjne) 6782,67 ha.

Odnowa reżimu wodnego: 600 szt. grodzy

Odnowa biotopu dla cietrzewia zwyczajnego:

12 powierzchni na tokowiska

Dosadzenie: 23 828 sadzonek

(buk, jodła, brzoza, jawor klon, jarząb)

Ogrodzenia drucziane: 30 900 m (618 szt.)

Ogrodzenia drewniane: 9 800 m (196 szt.)

Indywidualne ochrony 12 313 szt.

Pozostawiona masa – do 10 cm nie liczy się, wszystko zostaje w poroście

ponad 10 cm – 30 000 m³ łupanej masy

Zbrane nasiona do dalszej odnowy: 128 drzew

(44 jodły, 84 liściaste)

Stabilizacja lasów Karkonoszy
Wydała Dyrekcja Karkonoskiego Parku Narodowego w 2014 roku

Tekst: Václav Jansa

Fotografie: Kamila Antošová,
Radek Drahný, Václav Jansa © 2014,
Dyrekcja Karkonoskiego Parku Narodowego,

Dobrovského 3, 543 01 Vrchlabí
Wydrukowano na papierze pochodzącym z lasów z certyfikatem FSC, gdzie gospodaruje się socjalnie i ekologicznie w sposób przyjazny dla środowiska według obowiązujących standardów.

ISBN: 978-80-87706-56-5

STABILIZACJA LASÓW KARKONOSZY

SPRÁVA KRKONOŠSKÉHO NÁRODNÍHO PARKU

www.krnap.cz

112

SOS

150

HASIČI

155

LÉKAŘ

158

POLICIE

602 448 338

nebo 1210

(+48) 985

nebo 601 100 300

HORSKÁ SLUŽBA (CZ) / GOPR (PL)

OPERAČNÍ PROGRAM
ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ

EVROPSKÁ UNIE
Evropský fond pro regionální rozvoj

Pro vodu,
vzduch a přírodu

UREGULOWANIE STRUKTURY GATUNKOWEJ, PRZESTRZENNEJ I WIEKOWEJ POROSTÓW

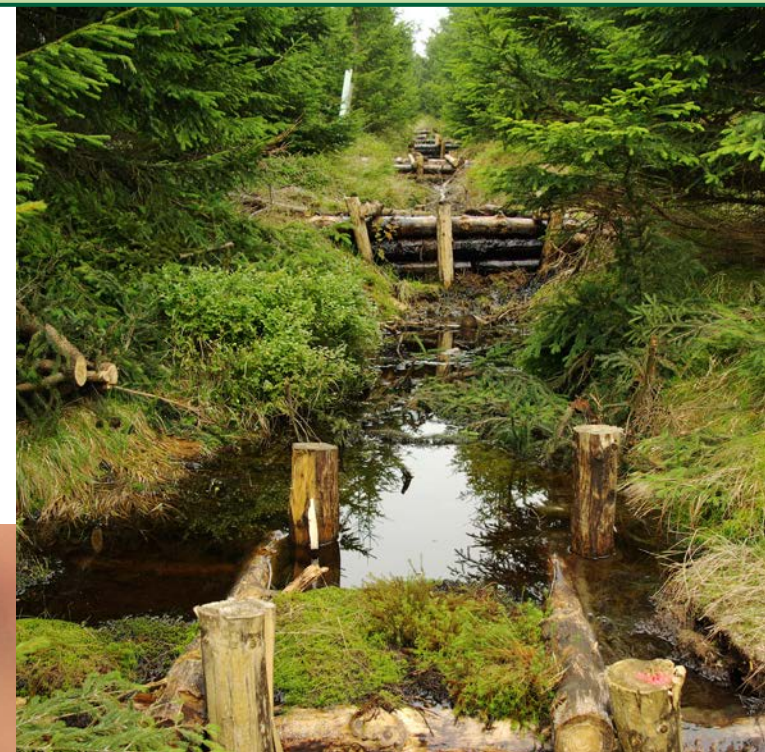
W młodych porostach prowadzono wycinkę obcych odmian, obniżono ilość świerków i preferowano docelowe gatunki drzew, zwłaszcza jodłę, buk, brzozę i jawor klon. W niektórych porostach świerk był dominującym gatunkiem. W tych miejscach poprzez wycinkę stworzono przestrzeń dla innych gatunków, które dosadzano tak, aby w następnym pokoleniu tworzyły podstawę odnowy porostów. Sadzonki trzeba chronić ogrodzeniami lub indywidualnie. Dla zapewnienia odnowy w następnych latach zbierano nasiona jodły, jarzęba, jaworu klonu i brzozy.

Celem projektu było uregulowanie struktury gatunkowej, przestrzennej i wiekowej młodych porostów, odnowa reżimu wodnego i wspieranie silnie zagrożonego cietrzewia zwyczajnego.

Struktura gatunkowa i wiekowa lasów karkonoskich w przeszłości bardzo wyraźnie się zmieniała. Już w XIX wieku dochodziło do odwadniania części lasów, aby stworzyć warunki do przemysłowej uprawy lasów. W drugiej połowie XX wieku lasy były obciążane emisjami, z powodu których obumarło lub zostało wykarczowanych prawie 8 000 ha porostów, co stanowi w przybliżeniu jedną czwartą lasów w parku narodowym. Na tej powierzchni zasadzono porosty złożone przede wszystkim ze świerków, miejscami też gatunkami obcymi, jakim jest świerk kłujący.

Projekt Stabilizacja Cennych Ekosystemów Leśnych nawiązał do pomocy fundacji Face w latach 90. XX wieku. Chodziło o jeden z największych projektów w ostatnich latach, które były realizowane przez Dyрекcję KRNAP.

ODNOWA REŻIMU WODNEGO

Odwadniane miejsca należą do fragmentów najcenniejszych stanowisk górskich, podmokłych i torfowiskowych świerczyn. Jedną z ważnych funkcji tych lasów jest zatrzymywanie wody i zapobieganie jej szybkiemu odpływowi. Systemy odwadniające tworzą płytkie rowy, które odprowadzają wodę do rowów głównych. Te rowy zostały przerwane kaskadowym systemem grodzki zatrzymujących szybki odpływ wody z lasu. W przyszłości te płytkie rowy zarosną i znów powstaną leśne stanowiska mokradłowe.

WSPIERANIE CIETRZEWIA ZWYCZAJNEGO

Cietrzew zwyczajny należy do rzadkich gatunków ptaków w naszym kraju. Cietrzew do rozmnażania wyszukuje rzadko porośniętych miejsc z dobrym widokiem. W ramach projektu wytworzono sztuczne tokowiska, które w połączeniu z intensywnymi ingerencjami w młodych porostach stwarzają idealne środowisko dla cietrzewi.